

NOODKREET - buurtplatformrecht

www.bit.ly/noodkreetbuurtplatformrecht

- AAN ALLE LEDEN VAN DE GEMEENTERAAD

een buurt-organisatie-van-onderop in iedere buurt van Amsterdam, met positie en budget

Samenvatting:

*Wij zijn een **coalitie van buurtorganisaties-van-onderop** uit vele delen van de stad. Wij zijn die verbindende factor op lokaal niveau die de netwerken activeert en mensen in kracht zet, waar bewoners oppakken wat nodig is om te doen voor mens, buurt en stad. Eigenaarschap en zeggenschap. **We realiseren enorme waarde en zelfs enorme besparing**, maar onze energie gaat te vaak zitten in "aan tafel" komen, "experimenten doen", "wedstrijden", meedoen aan top-down voor ons bedachte sociale infrastructuren, etc.*

***Met deze Noodkreet geven we aan dat het water ons tot de lippen staat.** We vallen om, velen haken af, het is steeds weer vechten tegen gestuurd worden ipv ondersteund worden. Een echt duurzame sociale structuur in de buurt kan alleen vanuit de bewoners zelf neergezet worden **De tijd voor verandering is NU.** Dit is de bestuurscoalitie waarvan we denken dat die, zeker "na Corona" een hernieuwde stad gaat bouwen. Goede bewonersorganisaties op lokaal niveau is wat Amsterdam nodig heeft. Niet over 2 jaar, maar nu.*

***Om dat te verankeren zoeken we op korte termijn, nu, een nieuw buurtrecht, het "buurtplatformrecht".** waarbij elke buurt het recht heeft, elk op eigen wijze, op zelforganisatie, en die dan erkend te zien met positie en budget.*

Dit verhoudt zich in alles met het coalitieakkoord, de omgevingswet en heeft een voorbeeld in de overlegwet waar actieve bewoners in een flat positie hebben tav de woningcorporatie.

[WIE ZIJN WIJ](#)

[WAAROM NU? WAAROM URGENT?](#)

[WAAR LOPEN WE TEGEN AAN](#)

[WAAROM IS DIT ERG](#)

[WAT EISEN WIJ!](#)

[#1 WAT MOET ER NU GEBEUREN](#)

[#2 HOE MOET DIT GEBEUREN?](#)

[MEETEKENENDE ORGANISATIES](#)

WIE ZIJN WIJ

Wij zijn een **coalitie van buurtorganisaties-van-onderop** uit heel diverse buurten in de stad die allemaal tegen hetzelfde aanlopen. Wij zijn die makers van de stad die iedere dag met veel intrinsieke motivatie opstaan om met de voeten in modder mensen, buurten en stad beter te maken. Wij zijn die community organizers die de community samenhang geven. Wij zijn vaak aanspreekpunt en stemversterker: Wij geven mensen die te weinig gehoord of gezien worden een stem, door hun geluid te verwoorden en naar voren te brengen. Onze organisaties zijn actief met uitdagingen op allerlei terrein, vaak met de meest kwetsbare mensen en de kwetsbare plekken van de stad.

Wij strijden, net als u, tegen de ongelijkheid en oneerlijkheid die we ieder dag merken in onze stad en doen dat met volle overgave en inzet, elk op onze eigen manier

- de ene buurtorganisatie door vooral overleg partner te willen zijn
- een ander door daarnaast ook nog een taak op ons te nemen, en die taak zelf door bewoners voor bewoners te doen
- andere buurtorganisaties door een scala aan taken door buurtbewoners zelf te laten doen

WAAROM NU? WAAROM URGENT?

Op 24 september zijn een aantal buurtorganisaties vanuit diverse delen van de stad bij elkaar gekomen. We luisterden met verbazing naar elkaars verhalen, omdat de herkenning bij een ieder groot was, ontluisterend zelfs. <HIER LINK NAAR ONDERLEGGERS> Wij bereiken de haarvaten van de samenleving maar worden zelf niet gehoord of gezien en moeten steeds vechten voor het bestaan.

- Een aantal van ons staan NU op omvallen, met als gevolg enorme vernietiging van opgebouwd sociaal kapitaal.
- Terwijl NU de kaders gemaakt worden voor de volgende ronde buurtbudgetten.
- Terwijl NU de Corona crisis meer dan ooit duidelijk maakt hoe nodig ons soort organisaties is, en er NU de kans is de samenleving van daarna te bouwen
- Terwijl NU nog in het coalitieakkoord staat *“We stellen gemeenschappen in staat om zichzelf te organiseren als ze tegelijkertijd werken aan versterking van brede Amsterdamse sociale binding”* en *“Amsterdammers laten vaak en op veel plekken zien dat zij tal van zaken prima zelf kunnen regelen. Hier moet de overheid steunend en niet sturend zijn”*. en *“We voelen het als onze verantwoordelijkheid om de zeggenschap en eigenaarschap van bewoners te vergroten. Niet door nieuwe stelsels op te tuigen maar door met de stad het gesprek en het debat aan te gaan over hoe dat kan en moet”*. en *“We streven aan een gemeentelijke organisatie die open staat voor maatschappelijk en buurtgericht initiatief.”*

WAAR LOPEN WE TEGEN AAN

- Dat we aan het eind van de dag uitgeput naar bed gaan omdat we meer hebben lopen vechten tegen “het systeem” dan vanwege de goede daden die de buurt ons vraagt te doen
- Dat het systeem ons iedere keer weer vraagt ons te legitimeren, en dat zoveel energie kost, dat je aan je echte werk nauwelijks toekomt.
- Dat het systeem dit doet omdat het systeem haar eigen logica aan ons oplegt die ten principale niet werkt, een maatlat als zouden we een mini-overheid moeten zijn, terwijl onze meerwaarde er juist uit bestaat dat we NIET als een overheid werken
- Dat veel woorden op papier vaak een surrogaat lijken te zijn voor echte actie en verbetering. Het systeem, is traag, log en verkokerd, maakt veel visies, maar in de uitvoering schort het. Dat werkt wel voor het systeem, maar niet voor bewoners, de gewone mensen in de stad. Een visie kun je niet eten. Ondertussen worden de rijen bij de voedselbanken langer en langer

- Dat er “geen nieuwe stelsels” zouden worden opgetuigd maar te vaak worden er weer centraal ergens systemen en processen bedacht en top down uitgerold waar bewoners “aan mee mogen doen”, Terwijl er in elke wijk een netwerk ligt van onontgonnen kracht.
- Dat we willen graag samenwerken met de overheid en ook helpen die te verbeteren, maar dat we niet het uithoudingsvermogen, de middelen, de informatiepositie van een overheid hebben. We zijn de zwakkere partij tegenover een systeem wat zich vaak niet eens bewust is hoe machtig ze zijn en hoe ze vanuit wantrouwen opereren.

WAAROM IS DIT ERG

het is erg voor de mensen

- Het systeem, is traag, log en verkokerd, maakt veel visies, maar in de uitvoering schort het. Dat werkt wel voor het systeem, maar niet voor bewoners, de gewone mensen in de stad. Een visie kun je niet eten. Ondertussen worden de rijen bij de voedselbanken langer en langer. De tweedeling groeit. In het huidig bestuurlijk stelsel zijn wij het vaak die agenderen, adresseren, de overheid scherp houdt en handen uit de mouwen steken om het voor bewoners te regelen

het is erg voor de community organizers

- We zien te weinig terug van onze maatschappelijke inzet, het kost teveel energie
- Mensen raken geestelijk en fysiek opgebrand. als we voor eerlijke handel zijn, dan moeten we ook hier pal en perk aan durven stellen. Het metier van community organizer begint in Amsterdam een serieus geestelijk gezondheidsrisico te worden.
- Dit alles als alles een gevecht moet zijn, en vaak hetzelfde gevecht daarna nog een keer, zorgt voor verlies van potentieel te activeren mede buurtgenoten,
- Bij het maken van kaders wordt wel onze mening gevraagd’ en vervolgens rolt er vaak toch iets anders uit omdat dat “het systeem” beter past, er toch weer sturend ipv “how can we help” als uitgangspunt wordt toegepast

het is erg voor de stad

- Ons Amsterdam verdient beter. Onze stad verdient een beweging van onderop, een “Fearless” stad te zijn. Maar zelforganisatie van onderop wordt nog altijd verdrongen. Het systeem steekt liever geld in het aanslingeren van stemming proces op een een projectencarrousel, dan in het verduurzamen van de zorg energie via het bouwen van krachtige netwerken van zelf-organisatie.
- Hoewel niet altijd meetbaar omdat wij altijd doelen stapelen, leveren we de stad een ENORME besparing op door de intrinsieke motivatie, de kennis van de haarvaten van de samenleving, het kunnen ‘richten’ van de middelen op waar ze het meest het verschil maken
- Het vertrouwen in de overheid, als partner “die steunt ipv stuurt” is tanende, in vele buurten wordt in complottheorieën gedacht en de afstand tot de lokale overheid is groter dan ooit
- We horen van vele kanten dat men in vele andere gemeenten in Nederland juist blij is met organisaties als de onze en omarmd als partners en steunt. Waarom kan dit in Amsterdam niet?

WAT EISEN WIJ!

#1 WAT MOET ER NU GEBEUREN

Wij houden van de stad en de mensen. Iedereen houdt van de stad en de mensen. Ook alle politici, ambtenaren en medeburgers. Daar ligt het niet aan. Maar er moet serieus iets doorbroken worden.

Dat kan alleen als in elke buurt van Amsterdam een buurtorganisaties-van-onderop niet alleen mag bestaan, maar ook erkend wordt, met andere woorden positie krijgen, en de middelen om hun meerwaarde vorm te geven.

Het is een oude opbouwwerk wijsheid: **met de organisatiegraad stijgt de kwaliteit van de betrokkenheid en kan de stem vanuit de bewoners beter gehoord worden en de kracht beter gevormd worden.**

vertegenwoordigen die dan de buurt?

Nee, De vraag om representativiteit is niet de juiste vraag. De Stadsdeelcommissie en gemeenteraad zijn onderdeel van de representatieve democratie en halen hun legitimiteit uit representatief zijn. Een buurtcollectief is van de contributieve democratie en haalt legitimiteit uit de dingen die we doen voor de buurt en het draagvlak daarvoor op basis van behaald resultaat en de diversiteit van mensen. Het bundelt actieve bewoners die met elkaar willen samenwerken vanuit het idee van de Commons het recht hebben samen ons te ontfermen over en te zorgen voor buurt en medemens.

Bottom -up, niet top-down

Elke buurt is anders en zal zich op een andere manier zich organiseren. Respecteer dat. Er zijn diverse voorbeelden van bewonersplatforms die extern zijn aangezwengeld. Die zijn altijd goed bedoeld, maar zelden gelukkig. Wat top-down door de overheid wordt geïnstalleerd, of bewoners bij elkaar gezocht en aan tafel gezet, loopt op enig moment de bezieling uit of vormen zich incidenten. Ook wordt met alle top-down goed bedoelde initiatieven die een infrastructuur de wijk inbouwen "waar bewoners aan mee mogen doen" geen rekening gehouden met het 2de orde effect: De schade die dat toebrengt aan dat wat er al in de buurt zelf is, vanuit initiatief en energie van de buurt zelf. In elke buurt ligt wel een potentieel netwerk. Nodig is dat zelforganisatie echt vanuit bewoners zelf komt; van onderop. En voor de overheid te kijken wat er al is in een buurt, en dat te steunen en faciliteren. "Steunen zonder sturen" zegt het coalitie akkoord.

"Welke organisatie" in een buurt dan?

geen van ons is perfect. Dat is ook de overheid niet.

Criteria

Er is een lijst van criteria te maken waarlangs je bestaande organisaties in de buurt kunt houden die zich aanmelden als buurtplatform. Zorg dat bij het maken van die lijst met criteria is ingebouwd dat we anders zijn en anders werken dan de overheid. We zijn geen mini-overheid. Erken in ons dat wij anders zijn en werken Dat is juist onze kracht. Roep desnoods voor het opstellen van criteria de hulp in van experts als de LSA (Landelijk Samenwerkingsverband Actieve bewoners) in Utrecht. Hier is een voorzet www.bit.ly/criteriaplatform

Rol stadsdeelcommissie, mandaat

Je kunt bedenken dat de gekozen stadsdeelcommissie leden, of welke vorm in een toekomstig bestuurlijk stelsel ook, gevraagd worden deze criteria toe te passen op zich aandienende buurtorganisaties in ontluikende wijken. Zodat de contributieve democratie werkt met vertrouwen en mandaat vanuit de representatieve democratie.

Is het buurtplatform dan de enige organisatie waar de overheid zaken mee moet doen in zo'n buurt?

Nee, maar zie het buurtplatform-in-iedere-buurt wel als een "primes-inter-pares". Werk er in ieder geval niet om heen. Natuurlijk zijn er meerdere stakeholders in elke buurt. De kunst is echter voor de overheid het buurtplatform niet alleen van de vele organisaties te zien, maar meer als een koepel. Voor het buurtplatform is de uitdaging die rol ook waar te maken door veel contact, communicatie en het brede sentiment te kunnen verwoorden en echt "te zorgen" voor mens en buurt. Dit sluit aan bij de 'commons' gedachte.

Het sluit aan bij andere regelgevingen als de overlegwet en de omgevingswet en coalitieakkoord

Een dergelijke borging van bewonersplatformen met positie en middelen kan een voorbeeld nemen aan, en aanhaken bij, de overlegwet. In de overlegwet wordt op het gebied van wonen een positie toegekend aan actieve bewoners die zich organiseren. Het gaat om aantoonbaar draagvlak. en gedragen via de spelregels zoals verantwoording afleggen aan de buurt. Dan mogen ze niet om je heen.

Het haakt ook aan bij de omgevingswet waarin onder andere staat

*De gemeente krijgt een heel andere rol: voert niet langer de regie en **faciliteert de bewoners** waar nodig.*

*Participatie van de bewoners als derde team naast overheid en marktpartijen vraagt een **georganiseerde burgerij** die is voorbereid op professionele samenwerking.*

Het geeft uitvoering aan het coalitieakkoord

Zie vooraan bij [‘WAAROM NU?’](#) En realiseer dat deze platformen-van-onderop geen nieuwe stelsel zijn, zolang je het niet top-down aanzwengelt. In elke wijk ligt al wel een onontgonnen netwerk van samenwerkende buurtzorgers. Het wordt tijd dat niet langer tegen te werken vanuit wantrouwen maar te ondersteunen als waardevolle partner. Het is tijd niet alleen in te zetten op meer “zeggenschap” en “meebeslissen” maar ook de dimensie “eigenaarschap” krachtig uit te breiden en echt te ondersteunen

#2 HOE MOET DIT GEBEUREN?,

Wij vragen de leden van de gemeenteraad terstond, in ieder geval nog dit jaar, zo snel mogelijk

#1 een nieuw buurtrecht in te voeren, het buurtplatform recht, welke elke buurt in Amsterdam het recht geeft op

- zelforganisatie-van-onderop
 - om dat stapsgewijs te mogen doen, maar zonder institutioneel aangezwengeld te worden
- met positie
 - om dan niet omzeild en ontkracht te worden door de overheid maar een overheid die gaat participeren in de zelforganisatie van de buurt en die daarmee verder in kracht zet, en versterkt
- Met concrete en serieuze ondersteuning van middelen en netwerk

#2 Voldoende middelen toe te wijzen in de begroting om deze ondersteuning ook echt body te kunnen geven. Mede vanuit het idee dat deze gelden zich meer dan terugbetalen. Het zijn geen kosten maar investeringen.

#3 deze opzet, deze sociale infrastructuur voor de stad , **mee te nemen in alle plannen van “Na Corona”** als een belangrijke bouwsteen voor onze stad van de toekomst.

#4 de mogelijkheid te creëren voor **een gedeeld dienstencentrum**, die stadsbreed ondersteuning kan geven en een aantal taken waar schaal in zit kan uitvoeren, zodat we niet allemaal opnieuw het wiel hoeven uit te vinden, en wij ons op onze core taken kunnen concentreren

#5 Dit op te nemen in en een hoeksteen te maken van alle participatie paragrafen en andere zaken democratisering betreffende

MEETEKENENDE ORGANISATIES

Coalitie van Bewonersorganisaties-van-onderop in Amsterdam Zuidoost

1108 (Nellestein)

1107 (Reigersbos)

1106, (Holendrecht)

1104 (Kbuurt)

1103 (Gbuurt)

Platform de KrachtvanMokum bestaande uit oa

Wijkcentrum D'Oude Stadt

Jordaan & Gouden Reaal

Eigenwijks
Kaskantine
Indische buurt,
DePijp
SamenVooruit Amsterdam Oost
uit ontwikkelbuurten in de brede stad
Buurtplatform Deyssel
Flora4life Floradorp
<wordt verder aangevuld>
met steun van het netwerk van Ma.ak020

Enkele quotes van een groep van buurtplatformen in ontwikkelbuurten die 24 september bij elkaar kwamen:

Keer op keer plannen schrijven

*"We worden tegengewerkt - moeten telkens andere plannen schrijven - ik moest 50 keer per jaar naar het stadsdeel"
- Flora4Life -*

Geen vast budget

*"Er zou een standaard budget voor een buurtplatform moeten zijn. Het is te absurd voor woorden wat de gemeente aan proceskosten in de ontwikkelbuurten aan het verstoken is. Minimaal 5/10% zou toch voor bewoners beschikbaar moeten zijn"
- Buurtplatform vogelbuurt-IJplein -*

Te laat betrokken

*"We stappen op een rijdende trein. Er wordt van de één op andere dag aan de buurt gevraagd om te participeren. Terwijl zij op de 7de etage zitten qua kennis en voorbereiding en wij op de begane grond"
- Buurtplatform Deyssel -*

Weinig vrijheid

*"We willen meer vrijheid om te kiezen voor onze werkwijze. De blik van de overheid is nog steeds alsof wij een mini-overheid moeten zijn. Ze leggen ons langs dezelfde lat: er wordt te veel gefocust op hoe de processen lopen. Ze kijken te weinig naar het resultaat"
- Hart voor de K-buurt -*

Participatie te vrijblijvend

"Het is aan de gemeente of – en wanneer bewoners betrokken worden en wat er mee wordt gedaan, zij hebben de macht" -1106